■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

Talmud Navigator

א		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	בבא קמא-הגוזל עצים						
												מאן דאמר	מימרא					
צז.					¿								ומי אמר רב עבדא כמקרקעי דמי?					
צז.			◊		¿	■						והאמר רב דניאל בר רב קטינא אמר רב:	התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור					
צז.					¿								ואי ס"ד עבדא כמקרקעי דמי, אמאי פטור? ברשותא דמריה קאי					
צז.			◊			!							הכא במאי עסקינן - שלא בשעת מלאכה					
צז.			◊			!	^					כי הא דשלח ליה רבי אבא למרי בר מר, בעי מיניה מרב הונא:	הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צריך להעלות לו שכר?					
צז.						!		!				ושלחו ליה:	אינו צריך להעלות לו שכר.					
צז.							¿						הכי השתא, בשלמא התם, בין למ"ד ביתא מיתבא יתיב ניחא ליה, בין למ"ד (ישעיהו כ"ד) ושאיה יוכת שער, ניחא ליה, אלא הכא מי ניחא ליה דנכחוש עבדיה?					
צז.			◊					!				אמרי:	ה"נ ניחא ליה, דלא ליסתרי עבדיה.					
צז.			◊			O						[רב יוסף בר חמא]	כי רב יוסף בר חמא הוו תקיף עבדי דאינשי דמסיק בהו זוזי ועבדי בהו מלאכה					
צז.			◊				¿					רבה בריה:	מ"ט עביד מר הכי?					
צז.								!				א"ל[רב יוסף בר חמא], דאמר רב נחמן:	עבדא - נהום כריסיה לא שוי.					
צז.									¿			אמר ליה:[רבה]	אימא דאמר רב נחמן, כגון דארו עבדיה דמרקיד בי כובי, כולהו עבדי מעבד עבדי					
צז.								!				א"ל[רב יוסף בר חמא]	אנא כרב דניאל סבירא לי					
צז.			◊					!	■			דאמר רב דניאל בר רב קטינא אמר רב:	התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור					
צז.								!					אלמא ניחא ליה דלא ליסתרי עבדיה.					
צז.			◊						¿			אמר ליה:[רבה]	הני מילי היכא דלא מסיק בהו זוזי, מר כיון דמסיק בהו זוזי מיחזי כרבית					
צז.			◊						¿	■		דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו א"צ להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצר חבירו - צריך להעלות לו שכר					
צז.									O			א"ל[רב יוסף בר חמא]	הדרי בי.					
צז.			◊	■								איתמר:[רב]	התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה, אמר רב: רצה - שכרה נוטל, רצה - פחתה נוטל					
צז.			◊	■								שמואל:	אינו נוטל אלא פחתה.					
צז.			◊		■							רב פפא:	אמר רב פפא: לא פליגי, הא דעבידא לאגרא, הא דלא עבידא לאגרא.					
צז.			◊		■								ואיבעית אימא: הא והא דעבידא לאגרא, הא דנחית ליה אדעתא דאגרא, והא דנחית ליה אדעתא דגזלנותא.					
צז.		>		■									גזל מטבע ונסדק וכו'.					
צז.			◊	■		♦						רב הונא:	נסדק - נסדק ממש, נפסל - פסלתו מלכות					
צז.			◊	■		♦						רב יהודה:	פסלתו מלכות נמי היינו נסדק, אלא ה"ד נפסל? שפסלתו מדינה זו ויוצאה במדינה אחרת.					
צז.			◊		¿							רב חסדא לרב הונא:	לדידך דאמרת נפסל - פסלתו מלכות, הרי פירות והרקיבו, יין והחמיץ דכי פסלתו מלכות דמי					
צז.					¿	■						וקתני:	משלם כשעת הגזילה					
צז.			◊			!						א"ל:[רב הונא]	התם נשתנה טעמו וריחו, הכא לא נשתנה.					
צז.			◊		¿							רבא לרב יהודה:	לדידך דאמרת פסלתו מלכות נמי היינו נסדק, הרי תרומה ונטמאת דכי פסלתו מלכות דמי					
צז.					¿	■						וקתני:	אומר לו הרי שלך לפניך					
צז.			◊			!						א"ל:[רב יהודה]	התם לא מינכר היזיקה, הכא מינכר היזיקה.					
צז.			◊	■		♦						איתמר:[רב]	המלוה את חבירו על המטבע ונפסלה המטבע, רב אמר: נותן לו מטבע היוצא באותה שעה					
צז:			◊	■		♦						שמואל:	יכול לומר לו לך הוציאו במישן.					

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	< insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	Oמעשה-story
■ proof-ראיה	key-מקרא:

Talmud Navigator

בבא קמא-הגוזל עצים												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מסתברא מילתיה דשמואל - דאית ליה אורחא למיזל למישן, אבל לית ליה אורחא - לא.	רב נחמן:							■		◊		צז:
אין מחללין על המעות שאינם יוצאות, כיצד? היו לו מעות כוזביות, ירושלמיות או של מלכים הראשונים - אין מחללין	איתיביה רבא לרב נחמן:					■	¿			◊		צז:
הא של אחרונים דומיא דראשונים - מחללין							¿					צז:
הכא במאי עסקינן - כשאין מלכיות מקפידות זו על זו.	א"ל:[רב נחמן]					!				◊		צז:
אלא כי אמר שמואל - כשמלכיות מקפידות זו על זו? היכי מצי ממטי להו?					¿							צז:
דממטי לה ע"י הדחק, דלא בחשי, ואי משכחי קפדי.				!								צז:
אין מחללין על מעות של כאן והן בבבל, ושל בבל והן כאן, של בבל והן בבל - מחללין	ת"ש:					■	¿			◊		צז:
קתני מיהת: אין מחללין על מעות של כאן והן בבבל, אע"ג דסופו למיסק להתם							¿					צז:
הכא במאי עסקינן - כשמלכיות מקפידות זו על זו.						!				◊		צז:
אי הכי, של בבל והן בבבל למאי חזו?					¿							צז:
חזו דזבין בהו בהמה ומסיק לירושלים.				!								צז:
התקינו שיהו המעות יוצאות בירושלים מפני כך	והתניא:				■	¿				◊		צז:
לא קשיא: כאן בזמן שיד ישראל תקיפה על אומות העולם, כאן בזמן שיד אומות העולם תקיפה על עצמן.	רבי זירא:				!					◊		צז:
איזהו מטבע של ירושלים? דוד ושלמה מצד אחד, וירושלים עיר הקודש מצד אחר	ת"ר:						■			◊		צז:
ואיזהו מטבע של אברהם אבינו? זקן וזקינה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר.							■			◊		צז:
המלוה את חבירו על המטבע, והוסיפו עליו, מהו?	בעא מיניה רבא מרב חסדא:								^	◊		צז:
נותן לו מטבע היוצא באותה שעה.	אמר לו:[רב חסדא]							!		◊		צז:
ואפילו כי נפיא?	א"ל:[רבא]						¿					צז:
אין.	אמר לו:[רב חסדא]					!						צז:
אפי' כי תרטיא?	א"ל:[רבא]				¿							צז:
אין.	אמר לו:[רב חסדא]			!								צז:
והא קא זיילין פירי							¿			◊		צז:
חזינן, אי מחמת טיבעא זיל - מנכינן ליה, ואי מחמת תרעא זיל - לא מנכינן ליה.	רב אשי:					!				◊		צז: